

Ah Keşke Bahsetmeseydi

— burak1907 · 23 Şubat 2015

güneş keşke diklenmeseydi
çok yeni bir şey değil ki bu
araya sıkışan çatıların
uzakla arası hep iyiydi

hatırlamaz mı hiç dost grubu
bilmez mi çoştüğünü anıların
şifa niyetine akçaağaç şurubu
ikramıydı müstakil komşuların

yanına ağalar dikilmeseydi
baharı bekleyen tepelere
kendisi yollardı kuşları

karların toprağı öpmelere
bir türlü doyamadıkları
sır olup kalırdı rüzgarla

bacalı evlerin dumanları
anlatıp geçerdı efkarla

uzayınca kış geceleri
yere sağlam basan ayaklarla
çözülürdü ona lodosun gücünmeleri

o yıllar keşke dillenmeseydi
çok eski bir şey değil ki bu
araya sokulan yavruların
kızakla arası hep iyiydi

anımsanmaz mı hiç arkadaş gururu
bilmez mi hiç koştüğünü onların
kardeş niyetine biçilen onuru
ihسانیydı birbirine çocukların

yarına umut var denilmeseydi
nisanı gözleyen çiçeklere
kendisi arardı bulutları

çayların çağrısı simitlere
bir türlü duyamadıkları
sır olup kalırdı ayazla

hocalı minarelerin ezanları
okunup geçerdi niyazla

uzayınca kış geceleri
yine sıkıntı basan uyaklarla
sökülürdü ona okunsun şiirleri

süreyya burak önder